

Notat

Tværgående opsamling på serviceeftersynets første del

Oktober 2019

1. Indledning

Forligskredsen bag beskæftigelsesreformen fra 2014 har aftalt, at der i 2017-2019 skal gennemføres en omfattende evaluering af uddannelsesindsatsen på beskæftigelsesområdet; et såkaldt 'serviceeftersyn' med fokus på de uddannelses tilbud for dagpengemodtagere, som blev etableret i forbindelse med reformen.

Dette notat samler op på resultaterne fra serviceeftersynets første del, der primært indeholder kvalitative og deskriptive analyser.

1.1. Beskæftigelsesreformen fra 2014

Den 1. januar 2015 trådte beskæftigelsesreformen, som blev indgået mellem den daværende regering (Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre), Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti, i kraft. Grundlaget for reformen var et politisk ønske om at skabe en beskæftigelsesindsats, der satte den ledige i centrum gennem en individuel tilrettelagt indsats.

Reformens formål var, at:

- Flere ledige skulle opnå varig beskæftigelse hurtigst muligt.
- Ledige skulle få en individuel, meningsfuld og jobrettet indsats.
- Ledige skulle få et reelt uddannelsesløft, hvis de har behov for det.
- Uddannelsesindsatsen skulle målrettes ledige med størst behov og virksomhedernes efterspørgsel efter arbejdskraft.
- Virksomhedsservice og jobformidling skulle blive en kerneopgave i jobcentre, så virksomhederne kan få den arbejdskraft, de har behov for.
- Regler og bureaukrati skulle fjernes, så kommunerne fik større handlefrihed, og der skulle sættes fokus på resultater i stedet for processer.

For uddannelsesindsatsen betød det, at den skulle målrettes til de ledige dagpengemodtagere med færrest kompetencer (typisk ufaglærte eller faglærte med en forældet uddannelsesbaggrund) og have fokus på reel opkvalificering. Det indebar opkvalificering til konkrete job og med sigte på virksomhedernes efterspørgsel på arbejdskraft, dvs. opkvalificering inden for stillinger med gode jobmuligheder.

Konkret indebar reformen, at eksisterende uddannelsesordninger blev målrettet ved oprettelsen af en række positivlister, der løbende fokuserer udbuddet af kurser mod områder med mangel på arbejdskraft, samtidig med at der blev indført nye uddannelsesordninger (puljen til uddannelsesløft og den regionale uddannelsespulje).

Samtidig blev refusionen på kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering sænket fra 50 til 0 pct., for at tilskynde kommunerne til i højere grad at gøre brug af ordinær uddannelsesforløb. *Øvrig* vejledning og opkvalificering er en samlebetegnelse for en bredt sammensat gruppe af forløb, der blandt andet dækker over korte vejlednings- og afklaringsforløb, særligt tilrettelagt projekter og uddannelsesforløb, som ikke er ordinære uddannelsesforløb. *Ordinære* uddannelsesforløb vil typisk være AMU-kurser, almen voksenuddannelse eller erhvervskompetencegivende uddannelser.

Med *trepartsaftale om kvalificeret arbejdskraft og praktikpladser* (trepart II) fra 2016 blev flere uddannelsesordninger yderligere tilføjet og fokuseret, så indsatsen i endnu højere grad blev fleksibel og målrettet imod konkrete job og områder med gode beskæftigelsesmuligheder.

Faktaboksen indeholder en oversigt over de 10 uddannelsesordninger.

Faktaboks: Beskæftigessystemets 10 uddannelsesordninger

- **Vejledning og opkvalificering:** Er en samlekategori for en række tilbud, jobcentret kan bevilge, fx korte vejlednings- og afklaringsforløb eller ordinære uddannelsesforløb (målrettet med beskæftigelsesreformen).
- **Seks ugers jobrettet uddannelse:** Ret til op til seks ugers jobrettet uddannelse for ufaglærte og faglærte ledige samt ledige med korte videregående uddannelser (KVU), der samtidig har en erhvervsfaglig uddannelse (målrettet med beskæftigelsesreformen og gjort mere fleksibel med trepart II).
- **Pulje til uddannelsesløft:** Ca. 150 mio. kr. årligt til at understøtte, at flere ufaglærte og faglærte dagpengemodtagere med en forældet erhvervsuddannelse kan få tilbud om en erhvervsuddannelse, hvis de er fyldt 30 år (indført med beskæftigelsesreformen og målrettet med trepart II).
- **Den regionale uddannelsespulje:** Ca. 100 mio. kroner årligt til at understøtte, at flere dagpengemodtagere kan få tilbud om korte, erhvervsrettede uddannelsesforløb (indført med beskæftigelsesreformen).
- **Voksenlærlingeordningen:** Giver mulighed for tilskud til arbejdsgivere, der indgår en uddannelsesaftale med ledige, der er fyldt 25 år, dvs. voksenlærlinge (målrettet med beskæftigelsesreformen og trepart II).
- **Puljen til kurser der overstiger 6 uger:** 5 mio. kr. årligt til at supplere ordningen med seks ugers jobrettet uddannelse, så der kan gives tilskud til kurser, der overstiger en varighed på 6 uger (indført med beskæftigelsesreformen).
- **Pulje til opkvalificering inden for mangelområder:** I alt 37 mio. kr. ml. 2017-2019 til opkvalificering af ledige i op til 3 måneder forud for ordinær ansættelse i stillingsbetegnelser med rekrutteringsudfordringer (indført med trepart II).
- **Opkvalificering ved ansættelse:** Tilskud til at arbejdsgivere kan opkvalificere ledige i forbindelse med ansættelse, hvis der foreligger en arbejdsgivererklæring herom (indført med aftale om "Flere i arbejde" fra 2002).
- **Ret til realkompetencevurdering (RKV):** En ret for ufaglærte ledige, som er fyldt 30, til at få foretaget en vurdering af deres kompetencer, mens andre ledige har mulighed herfor (udvidelse af ret med beskæftigelsesreformen).
- **Ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindkurser:** Ret til tilbud om læse-, skrive-, regne- og ordblindkurser, hvis test viser behov herfor (udvidelse af ret med beskæftigelsesreformen).

1.2. Evalueringstilgang: 'Serviceeftersyn af uddannelsesindsatsen'

Med beskæftigelsesreformen afsatte forligspartierne 10 mio. kr. til evaluering af uddannelsesindsatsen i perioden 2017-2019. På den baggrund valgte forligskredsen i 2017 at igangsætte et 360-graders serviceeftersyn af uddannelsesindsatsen for dagpengemodtagere.

Serviceeftersynet har til formål at bidrage med viden om, hvorvidt beskæftigelsesreformen har medført den ønskede målretning mod dels ledige med det største kompetencebehov, og dels mod virksomhedernes behov for arbejdskraft og områder på arbejdsmarkedet med reelle jobåbninger.

Serviceeftersynet gennemføres i to dele:

- En *beskrivende* og mere *kvalitativ del*, der er færdig (første del).
- En *kvantitativ del*, der undersøger effekter ved forskellige former for uddannelsesaktivering, som udføres i 2019 (anden del).

En effektanalyse af den regionale uddannelsespulje er færdig og derfor medtaget i afrapporteringen på serviceeftersynets første del.

Dette notat samler op på serviceeftersynets første del, som består af fem analyser:

- *En regel gennemgang*, der giver en samlet gennemgang af uddannelsesmulighederne for dagpengemodtagere. Notatet er udarbejdet af STAR.
- *En grundanalyse*, der kortlægger brugen af uddannelse i årene før og efter beskæftigelsesreformen, dvs. fra 2012-2017. Analysen er udført af Deloitte.
- *En jobcenteranalyse*, der undersøger administrative og oplevede barrierer i jobcentre for en målrettet brug af uddannelsesordningerne. Analysen er udarbejdet af Pluss, BDO og LG Insight.
- *En borgeranalyse*, der undersøger dagpengemodtagernes motivation og oplevede barrierer for uddannelse. Analysen er udarbejdet af DISCUS og Epinion.
- *En effektanalyse af den regionale uddannelsespulje*, der dels beskriver omfang og typen af kurser under puljen samt måler effekten af tilbud givet under puljen relativt til anden aktivering. Analysen er udarbejdet af VIVE.

1.3 Hovedkonklusioner

På tværs af de færdige analyser tegner der sig fem overordnede konklusioner, som er sammenfattet i det følgende.

Konklusion 1: Fald i antallet af dagpengemodtagere og i brugen af uddannelse

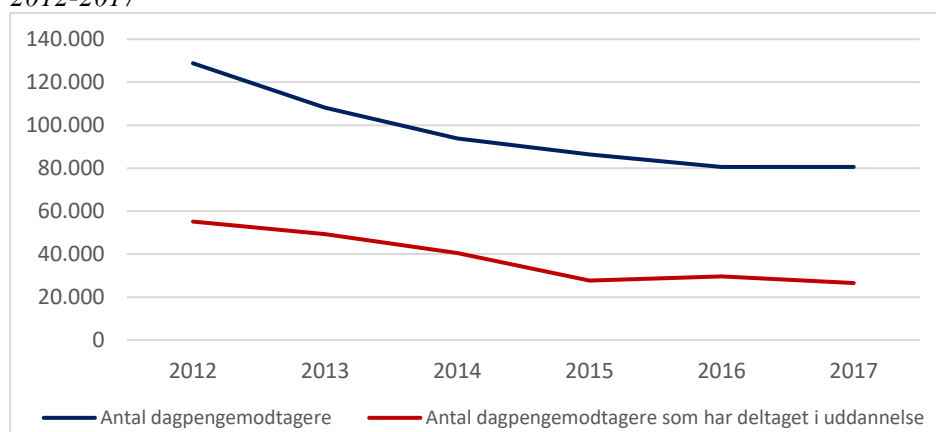
- Antallet af dagpengemodtagere, der har været i uddannelse, er faldet med omtrent 50 pct. fra 2012-2017.
- Antallet af dagpengemodtagere er i samme periode faldet med ca. 40 pct.
- Jobcentre investerer omtrent det samme antal kroner i uddannelse pr. fuldtidsledig i 2012 som i 2017.

I årene efter beskæftigelsesreformen har færre dagpengemodtagere deltaget i ordinær uddannelse sammenholdt med årene før reformen. Der er således sket en halvering i antallet af dagpengemodtagere, som har deltaget i uddannelse, fra godt 55.000 i 2012 til knap 27.000 i 2017, jf. figur 2.

Flere af ordningerne anvendes af relativt få ledige. Blandt andet er ambitionen om et reelt uddannelsesløft til de dagpengemodtagere med færrest kompetencer ikke indfriet til fulde, idet puljen til uddannelsesløft fortsat anvendes i et langt mere begrænset omfang end forudsat ved indgåelse af aftale om en beskæftigelsesreform, hvor det ble lagt til grund, at 2.250 personer årligt ville få et uddannelsesløft. I 2017 fik ca. 500 dagpengemodtagere et uddannelsesløft.

Faldet i brugen af uddannelse skal dog bl.a. ses i lyset af, at antallet af dagpengemodtagere er faldet med knap 40 pct. fra omtrent 130.000 fuldtidsledige i 2012 til omkring 80.000 i 2017, som figur 2 viser. Ligeledes må faldet ses i relation til den nuværende konjunktursituation, som betyder, at både borgere og sagsbehandlere kan være mindre tilbøjelige til at prioritere et kompetenceløft, herunder særligt længerevarende forløb, i en situation, hvor der er mange jobåbninger.

Figur 2: Antal dagpengemodtagere vs. antal dagpengemodtagere i uddannelse, 2012-2017

Kilde: Tallene stammer fra Deloitte (2019), "Grundanalyse".

Til trods for et overordnet fald i brugen af uddannelse investerer jobcentrene fortsat det samme i uddannelse til den enkelte ledige. Gennemsnitsudgiften til uddannelse pr. fuldtidsledig ml. 2012-2017 er fastholdt på nogenlunde samme niveau (omkring 10.000 kr. årligt), jf. grundanalysen.

Konklusion 2: Reformen har medført en vis målretning af uddannelsesindsatsen

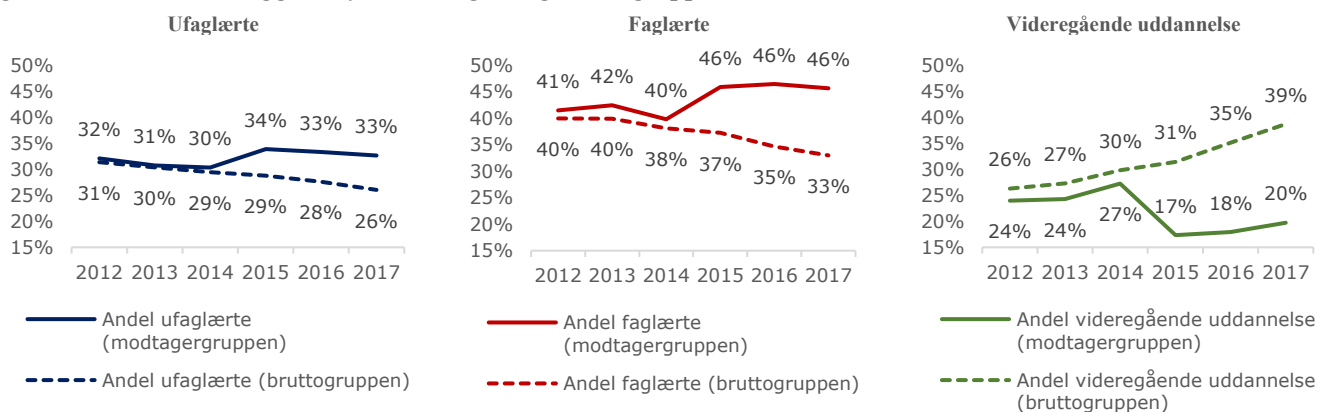
- I tråd med intentionerne i reformen er der sket en vis målretning af uddannelsesindsatsen
- Ufaglærte og faglærte, som har været i uddannelse, fylder en smule mere i den samlede gruppe af dagpengemodtagere i årene efter reformen. I perioden før reformen (2012-2014) fyldte de ufaglærte således årligt ml. 30-32 pct. i gruppen, som modtog uddannelse, mens de i årene efter (2015-2017) årligt fyldte ml. 32-34 pct. For de faglærte gælder hhv. ml. 40-41 pct. før reformen og 46 pct. i årene efter reformen.
- De jobrettede kurser fylder relativt mere i årene efter reformen.
- Beskæftigelsesreformens intentioner er kendt i mange jobcentre, til trods for forskelle i tilgangen til og prioriteringen af uddannelse.

Serviceeftersynet viser, at der, i overensstemmelse med intentionerne bag reformen er sket en gradvis omlægning og målretning af uddannelsesindsatsen mod:

- Dem med størst behov (dvs. ufaglærte og faglærte med en forældet uddannelse).
- Virksomhedernes behov på arbejdskraft og konkrete job.

For det første fylder de ufaglærte og faglærte således en smule mere i den samlede gruppe af dagpengemodtagere, som modtager uddannelse (dvs. modtagergruppen), i årene efter reformen sammenholdt med årene før reformen. Stigningen er sket til trods for, at de ufaglærte og faglærte fylder mindre i gruppen af ledige dagpengemodtagere (dvs. bruttogrupper). Udviklingen fremgår af figur 3 nedenfor.

Figur 3: Uddannelsesbaggrund for modtager- og bruttogrupper

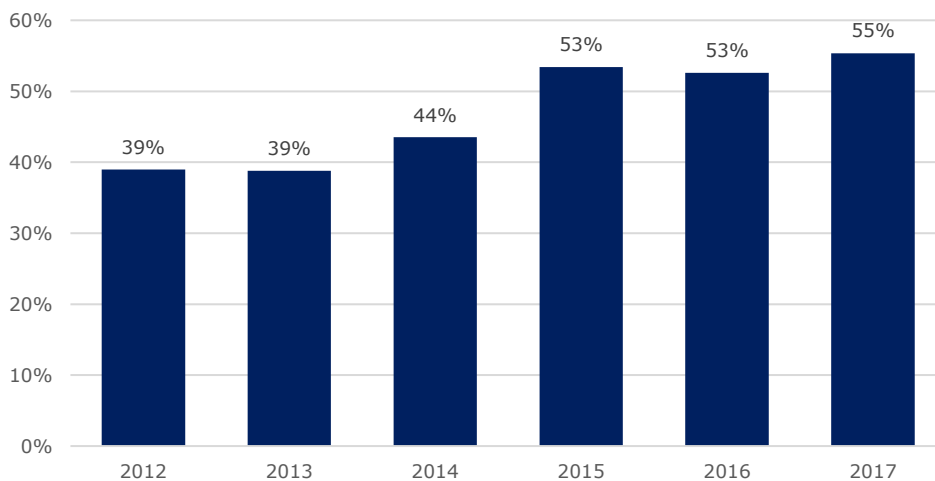
Kilde: Deloitte (2019), "Grundanalyse".

For det andet er andelen af dagpengemodtagere på de såkaldt *jobrettede kurser* steget efter reformen. Det registreres dog ikke generelt, om et kursus er jobrettet, og der findes heller ikke en definition af, hvad det vil sige, at et kursus er "jobrettet". I grundanalysen har Deloitte opgjort de jobrettede kurser til at være arbejdsmarkedsuddannelserne (AMU), EUD-forløb (inkl. SOSU-forløb og voksenlærlingeordning) og realkompetencevurdering (RKV). Der er alene tale om ordinær uddannelsesforløb

Før reformen var andelen af kursister på jobrettede kurser ca. 40 pct., mens andelen i årene efter reformen er steget til over 50 pct., hvilket fremgår af figur 4 nedenfor. AMU-forløb er fortsat blandt de mest anvendte erhvervsrettede kurser til trods for et fald fra 2014 til 2015. I 2017 påbegyndte ca. 11.000 dagpengemodtagere et AMU-kursus mod ca. 15.000 på erhvervsrettede kurser i alt.¹

¹ Opgørelsen af AMU-kursister er uden seks ugers jobrettet uddannelse, der i 2015 skiftede fokus fra at være selvvalgt til jobrettet uddannelse.

Figur 4: Andel kursister på mere jobrettede kurser, 2012-2017

Kilde: Deloitte (2019), ”Grundanalyse”.

Serviceeftersynet viser yderligere, at reformens intention om en målrettet uddannelsesindsats er kendt i mange jobcentre på såvel medarbejder- som ledelsesniveau. Dog eksisterer der fortsat store forskelle mellem jobcentrene, herunder i hvilken grad uddannelse prioriteres og anvendes strategisk (jobcenteranalysen).

Konklusion 3: Komplexiteten i uddannelsesindsatsen er en udfordring

- Reglerne om uddannelsesindsatsen er yderst komplekse med mange ordninger, særregler, puljer, administrationsgange og forsøgsordninger.
- I jobcentrene opleves reglerne unødigt komplicerede og bureaukratiske.
- Jobcentermedarbejdernes kendskab til flere af de mindre ordninger er begrænset, mens borgernes kendskab til størstedelen af ordningerne er meget lavt.
- Der eksisterer flere snitfladeproblematikker til undervisningsområdets regler, hvilket øger kompleksiteten i uddannelsesindsatsen yderligere.

Serviceeftersynet viser, at reglerne om uddannelsesindsatsen er yderst komplekse og kendetegnet af mange ordninger, særregler, puljer, administrationsgange og forsøgsordninger.

Således findes der i dag – på tværs af uddannelsesordningerne – i alt 9 forskellige krav til den lediges uddannelsesbaggrund, 10 forskellige krav til den lediges anciennitet og 6 forskellige bestemmelser omkring varigheden af uddannelsen. Hertil kommer særregler, forsøgsordninger og forskellige krav til administrationen af puljer mv. (for et overblik henvises til tabellerne i regel gennemgangen).

Serviceeftersynet viser, at udfordringer knyttet til regelgrundlaget er den mest udbredte form for barriere og den, som fremhæves af flest jobcentre (jf. jobcenteranalysen). På medarbejderniveau opleves reglerne således som unødigt komplicerede og bureaukratiske, og det store antal ordninger, puljer og positivlister begrænser

jobcentermedarbejdernes kendskab til flere af de mindre ordninger, mens borgerens kendskab til størstedelen af ordningerne er ikkeeksisterende.

Til trods for at jobcenteranalysen viser, at den politiske intention om målretning er kendt i mange jobcentre, peges der i analysen samtidig på, at kompleksiteten på området kan betyde, at uddannelse bliver svært at bringe i spil i samtalerne med borgerne. Kompleksiteten kan dermed potentielt føre til en mindre anvendelse af uddannelse til de rette ledige end tilsigtet.

Samtidig viser serviceeftersynet, at reglerne og ordningerne på Beskæftigelsesministeriets område spiller dårligt sammen med flere af reglerne på undervisningsområdet. For eksempel bygger flere af reglerne for uddannelsesløftet på, at man kan tage et enkelt trin i en erhvervsuddannelse, hvor eleven kan tage en kortere uddannelse og evt. efterfølgende bygge et trin/en specialisering ovenpå. Reglerne er bygget op på trin for at uddannelsen kan nås inden for dagpengeperioden. På undervisningsområdet har man dog fjernet den trininddelte opbygning på flere erhvervsuddannelser.

For den typiske sagsbehandler kan det derfor være vanskeligt at koble viden om komplekse uddannelsesordninger til viden om arbejdsmarkedets behov og igen til det store kursuskatalog og reglerne på VEU-området.

Serviceeftersynet peger dog samtidig på, at et formaliseret samarbejde og gode relationer mellem de relevante aktører (a-kasser, uddannelsesinstitutioner og jobcentre) kan være afgørende for en effektiv og succesfuld uddannelsesindsats (læs mere i jobcenteranalysen).

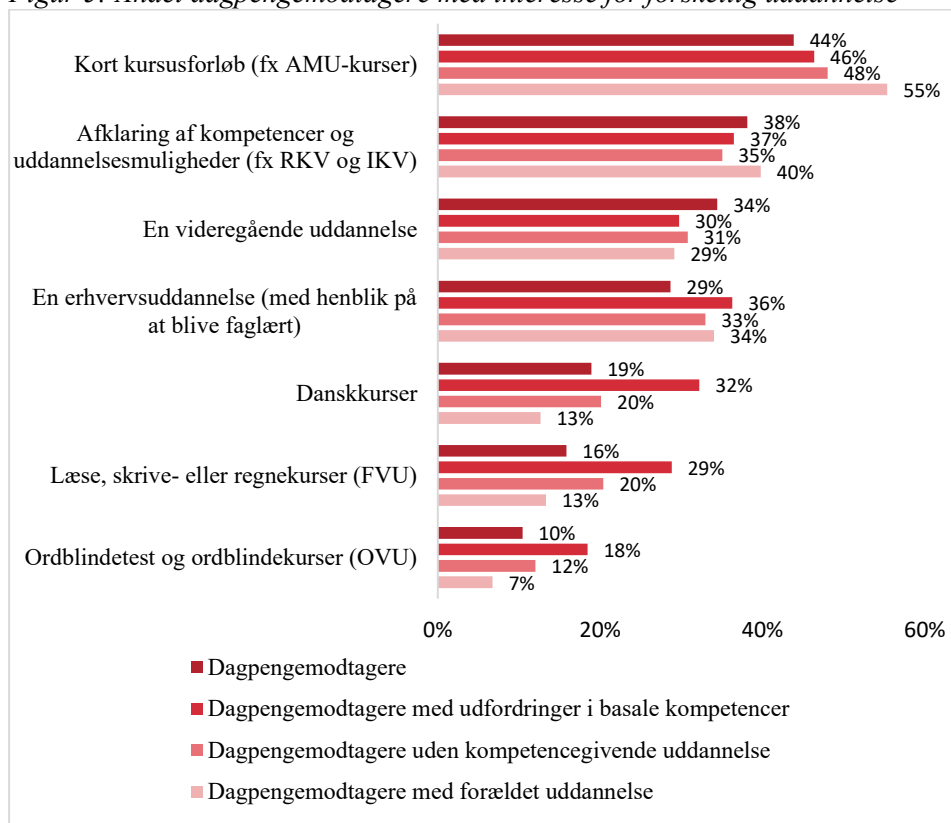
Konklusion 4: Interessen for uddannelse er stor, men motivationen forskellig

- **Interessen for uddannelse er generelt høj blandt dagpengemodtagere – også blandt de dagpengemodtagere, som vurderes at have størst behov. Ca. 3 ud af 4 er umiddelbart interesserede i uddannelse.**
- **Der er generelt størst interesse for de kortere kurser.**
- **Omvendt peger flere jobcentre dog på, at det kan være svært at motivere de ledige til uddannelse, fx ved længerevarende uddannelsesforløb.**
- **Dagpengemodtagere er præget af forskellige motivationer for at starte på uddannelse.**

Når man spørger dagpengemodtagerne, er *interessen* for uddannelse generelt høj – også blandt de dagpengemodtagere, som vurderes at have størst behov (dvs. ufaglærte, personer med en forældet uddannelse og personer med udfordringer i basale kompetencer). For disse grupper er omtrent 3 ud af 4 umiddelbart interesseret i uddannelse, jf. borgeranalysen.

Dagpengemodtagere er generelt mest interesserede i korte kursusforløb, hvilket særligt gælder for gruppen af dagpengemodtagere med størst behov, jf. figur 5. Samtidig har dagpengemodtagere med udfordringer i basale kompetencer tilkendegivet markant større interesse for opstart af læse-, skrive og regnekurser, ordblindetest og ordblindekurser samt danskurser end dagpengemodtagere generelt.

Figur 5: Andel dagpengemodtagere med interesse for forskellig uddannelse

Kilde: DISCUS og Epinion (2018), "Borgeranalyse".

Der bør dog tages forbehold for mulige forskelle mellem en umiddelbar tilkendegivet interesse for uddannelse og reel interesse for påbegyndelse af uddannelse. Flere jobcentre peger på, at de ledige kan være svære at motivere for uddannelse, særligt i forhold til læse-, skrive- og regnekurser og længerevarende uddannelse såsom hele erhvervsuddannelser.

Serviceeftersynet finder, at 2 ud af 3 dagpengemodtagere har talt uddannelse med deres jobcenter eller a-kasse, og at den rådgivning og vejledning, de har fået, oftest bidrager til at øge interessen for uddannelse. Ufaglærte har drøftet deres uddannelsesmuligheder med jobcentret eller a-kassen lidt hyppigere end de øvrige målgrupper af dagpengemodtagere. For omtrent 4 ud af 10 af dagpengemodtagerne bidrager samtalen med jobcentret eller a-kassen til en større interesse, om end niveauet varierer på tværs af grupperne (læs mere i borgeranalysen).

Økonomi under særligt længerevarende uddannelser (over seks måneder) ser ud til at have betydning for, om de ledige vurderer, at de har råd til at påbegynde uddannelse. Flere dagpengemodtagere vurderer således, at de vil have råd til at påbegynde en uddannelse, hvis den økonomiske forsørgelse er på dagpenge- frem for SU-niveau.

Serviceeftersynet viser, at der kan identificeres forskellige typer af *motivation* for at påbegynde uddannelse blandt dagpengemodtagerne, hvilket understreger, at dagpengemodtagerne er en sammensat gruppe med forskellige behov og ønsker.

Således motiveres ufaglærte dagpengemodtagere særligt af, at uddannelse anses som *nødvendigt* for også i fremtiden at være attraktiv for en arbejdsgiver og have jobsikkerhed. Dagpengemodtagere med udfordringer i basale kompetencer motiveres i særlig grad af det *relationelle* aspekt, fx at de er blevet opfordret til at tage mere uddannelse af kolleger, familie, venner mv.

Generelt anser mere end halvdelen af dagpengemodtagerne uddannelse som nødvendigt for at få et job og være sikker på at have et job i fremtiden (læs mere om dagpengemodtagernes motivationsformer i borgeranalysen).

Konklusion 5: Målrettede og korte kurser har størst effekt for dem med færrest kompetencer

- Kurser fra den regionale uddannelsespulje (RU-kurser) øger beskæftigelsen mere end vejledning og opkvalificering generelt (både på tværs af landet og inden for alle uddannelsesniveauer).
- For den samlede målgruppe adskiller beskæftigelseseffekten sig ikke signifikant i forhold til andre VEU-kurser, som ikke optræder på positivlisterne.
- RU-kurser øger samlet set beskæftigelsen mere end offentlige virksomhedsrettede tilbud under ét.
- RU-kurser har dårligere beskæftigelseseffekter de første 6 måneder sammenholdt med private virksomhedsrettede tilbud under ét, hvorefter forskellen forsvinder.
- De positive effekter er særligt udtalte for ufaglærte og faglærte.
- For den samlede målgruppe findes der ingen positive beskæftigelseseffekter ved kurser på videregående niveau.

I effektevalueringen af den regionale uddannelsespulje (RU) måles effekten af deltagelse i kurser under de regionale positivlister relativt til anden aktivering (fx andre voksen- og efteruddannelseskurser, som ikke er på de regionale positivlister). Typisk er kurserne på de regionale positivlister branchespecifikke, korte og målrettede mod et specifikt job.

Tilgangen i effektanalysen er valgt for at kunne sammenholde, hvordan ledige, som har deltaget i disse kurser, klarer sig beskæftigelsesmæssigt i forhold til lignende ledige, der har været i anden aktivering.²

Det bemærkes, at der i analysen evalueres på effekterne ved deltagelse på de kurser, der optrådte på de regionale positivlister i 2016, og *ikke* på effekterne af uddannelsespuljen som sådan.³ Det skyldes, at det enkelte kursus godt kan optræde på en af positivlisterne, men være bevilget af jobcentret via andre ordninger, fx som seks ugers jobrettet uddannelse. For at øge læsevenligheden, benævnes de berørte kurser dog 'RU-kurser' i det følgende.

² I analysen sammenholdes ledige på RU-kurser med tre typer af kontrolgrupper: 1) ledige, der i løbet af perioden påbegynder et voksen- og efteruddannelseskursus, som ikke er under RU, 2) ledige, der i løbet af perioden påbegynder et vejledning, afklaring og opkvalificeringstilbud, som ikke er under RU og 3) ledige, der i løbet af perioden påbegynder et virksomhedsrettet tilbud (offentlig eller privat).

³ I effektanalysen følges de ledige fra start på kursus og 20 måneder frem. VIVE har taget udgangspunkt i de voksen- og efteruddannelseskurser (VEU), der optrådte på de regionale positivlister i 2016.

Effektevalueringen viser, at målretningen af uddannelse (via positivlister) mod områder med rekrutteringsudfordringer kan have gavnlige effekter på den lediges efterfølgende beskæftigelsesmuligheder. Blandt andet øger deltagelse i kurser, der er på de regionale positivlister, beskæftigelsen mere end vejledning og opkvalificering generelt både inden for alle RAR-områder og inden for alle uddannelsesniveauet.

Opkvalificering og vejledning er i rapporten udgjort af op mod 90 pct. øvrig vejledning og opkvalificering, hvilket skyldes opgørelsesmetoden i evalueringen.

De positive effekter ved deltagelse i kurserne, som optræder på de regionale positivlister, er særligt udtalte for ufaglærte, dernæst for faglærte og mindst for dagpengeomtagere med en videregående uddannelse.

De positive beskæftigelseseffekter varierer alt efter, hvilket niveau kurserne er på. Der findes således *ingen* positive effekter ved deltagelse i kurser på videregående niveau (master-, diplom- og akademiuddannelser), mens effekterne ved deltagelse på arbejdsmarkedsuddannelserne (AMU) ligner de overordnede resultater, da denne type kurser fylder markant mest på positivlisterne.

Effektevalueringen viser, at der eksisterer regionale forskelle i beskæftigelseseffekterne mellem de otte områder, som de regionale arbejdsmarkedsråd (RAR) dækker (dvs. Nordjylland, Vestjylland, Østjylland, Syddjylland, Fyn, Sjælland, Hovedstaden og Bornholm). De største beskæftigelseseffekter af deltagelse i RU-kurser findes i tre RAR-områder, hhv. Syddjylland, Nordjylland og Sjælland.

Tabel 1 indeholder en skematisk opsummering af de fundne effekter i analysen.

Tabel 1: Beskæftigelseseffekter af RU-kurser i forhold til anden aktivering

	Vejledning og opkvalificering	Virksomhedsrettet (offentlig og privat)*	Andre VEU-kurser
Samlede målgruppe	+	(+/0)	0
Uddannelsesbaggrund			
ufaglærte	+	+	+
faglærte	+	+	0
videregående niveau	+	0	0
RAR-områder			
Syddjylland, Nordjylland og Sjælland	+	+	+
Vestjylland, Østjylland og Fyn	+	0	0
Hovedstaden	+	0	+

Anm.: ”+” angiver positive og signifikante effekter ved RU-kurser ift. anden aktivering, mens ”0” angiver, at der ikke er signifikante effekter. ”(+/0)” angiver positive og signifikante effekter ved RU-kurser ift. offentlige virksomhedsrettede tilbud, men ingen ift. private virksomhedsrettede tilbud.

*I bilag 5 til rapporten er privat løntilskud blevet udskilt fra offentligt løntilskud. Denne analyse viser, at privat løntilskud efter 4-5 mdr. øger beskæftigelsen mere end deltagelse på RU-kurser.

Kilde: Udarbejdet på baggrund af VIVE (2019), ”Effektevalueringen af den regionale uddannelsespulje”.